

بسمله (قرآن)

از عناوین و موضوعاتی که در [آیة قرآن](#) مطرح شده، «بسمله» است.

فهرست مندرجات

- ۱ - [معنای بسمله](#)
- ۲ - [عناوین مرتبط](#)
- ۳ - [پانویس](#)
- ۴ - [منبع](#)

معنای بسمله

فعل بسمل به معنای نوشتن بسم الله و گفتن بسم الله است.
[۱] [این منظور، محمد بن مكرم، لسان العرب، ج ۱، ص ۵۶، «بسمل».](#)
بسمله، مصدر جعلی مانند حملله و حوقله و به معنای بسم الله گفتن و بسم الله الرحمن الرحيم گفتن است.
[۲] [دهخدا، علی اکبر، لغت نامه، ج ۳، ص ۴۱۵۲، «بسمله».](#)
«اقرء باسم ربك» یعنی بسم الله بگو.
[۳] [طباطبایی، محسن، المیزان فی تفسیر القرآن، ج ۲۰، ص ۳۲۳.](#)

عناوین مرتبط

[اهمیت بسمله \(قرآن\)](#)، [بسمله در نامه سلیمان \(قرآن\)](#)، [تلاوت بسمله \(قرآن\)](#)، [شروع قرآن با بسمله \(قرآن\)](#).

پانویس

۱. ↑ [این منظور، محمد بن مكرم، لسان العرب، ج ۱، ص ۵۶، «بسمل».](#)
۲. ↑ [دهخدا، علی اکبر، لغت نامه، ج ۳، ص ۴۱۵۲، «بسمله».](#)
۳. ↑ [طباطبایی، محسن، المیزان فی تفسیر القرآن، ج ۲۰، ص ۳۲۳.](#)

منبع

مرکز فرهنگ و معارف قرآن، فرهنگ قرآن، ج ۶، ص ۲۴۵، برگرفته از مقاله «بسمله».

رده‌های این صفحه: [بسمله](#) | [موضوعات قرآنی](#)